

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 38885-05-14

לפני: כבי השופט רודר השין, נשיא

03 אוגוסט 2015

העותרים: .1 סאלם
 .2 סאלם
 .3 סאלם
 .4 סאלם
 .5 סאלם
 .6 פלוני
 .7 פלוני
8. המוקד להגנת הפרט
 ע"י ב"כ עוה"ד עדי לוסטיגמן

נגד

המשיבה: מדינת ישראל : שר הפנים
 באמצעות פרקליטות מהוז ירושלים (אזרחי)
 ע"י ב"כ עוה"ד שני ינאי ומורן בראון

פסק דין

1

2 .1 עניינה של העתירה בהחלטת המשיב לדחות את בקשת העותרים לאיחוד משפחות, שהוגשה
 3 על ידי העותרת 1 עבור העותר 2.

4

רקע עובדתי

5 .2 העותרת 1 (להלן – **העותרת**) היא תושבת קבע בישראל, המתגוררת בירושלים. העותר 2 (להלן –
 6 **העותר**) הוא תושב האזור המתגורר בטול כרם, ועובד כמנהל ברשות המים של הרשות
 7 הפלסטינית. השניים נישאו ביום 14.8.1989, ולהם המישה ילדים (העותרים 3-7), כולם תושבי
 8 קבע בישראל. בנם הצעיר, העותר 7, הוא יליד ירושלים. יתר הילדים נולדו בתורכיה ובקפריסין.

9 .3 ביום 27.11.2005 הגישה העותרת את בקשתה הראשונה לאיחוד משפחות (אחמ"ש) עם
 10 העותר. משלא קיבלה מענה לבקשתה, הגישה עתירה לבית משפט זה (עת"מ 820/06). בעוד
 11 העתירה תלויה ועומדת, התקבלה עמדת גורמי הביטחון שהתנגדו לבקשה מטעמים ביטחוניים.
 12 זאת, בשל מידע על קשר בין העותר לגיסו, הפעיל בהמאס. בעקבות זאת החליט המשיב, ביום
 13 (19.11.2006) לסרב לבקשה לאיחוד משפחות.

1 מתוך 13

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 38885-05-14

לפני: כב' השופט דוד חשין, נשיא

03 אוגוסט 2015

- 1 4. כיום 10.12.2006 נערך דיון בעתירה בפני חברי, כבוד השופט משה סוכל. בתום הדיון ניתן
- 2 פסק דין, בהסכמת העותרים, המורה על מחיקת העתירה. בפסק הדין צוין, כי בעת הגשת
- 3 העתירה טרם ניתנה החלטה בבקשת העותרים לאיחוד משפחות, אולם לאחר הגשתה החליט
- 4 המשיב לסרב לה. כן צוין, כי בעקבות התפתחות עניינים זו ביקשו העותרים להגיש ערר על
- 5 החלטת הסירוב, ולצרף אליו נתונים שטרם הוצגו בפני המשיב.
- 6 5. בעקבות פסק הדין הגישו העותרים ערר על החלטת הסירוב. נטען בו כי לעותר אין קשר עם
- 7 גיסו במשך תקופה ארוכה, למעט מפגשים משפחתיים רבי משתתפים. כמו כן, העותר התחייב
- 8 להימנע ככל הניתן ממפגשים עם גיסו. ביום 18.3.2007 הוגשה עתירה נוספת (עת"מ 333/07),
- 9 בגרדה ביקשו העותרים כי המשיב יערוך שימוע לעותר כטרם קבלת ההחלטה בעניינו. ביום
- 10 16.5.2007 נדחה הערר מהמת אותם נימוקים ביטחוניים שעמדו בבסיס החלטת הדחייה
- 11 הראשונה. ביום 29.5.2007 נמחקה העתירה בעת"מ 333/07, בהסכמת הצדדים, כתום דיון
- 12 שנערך בפני סגנית נשיא בית משפט זה (כתוארה אז), כבוד השופטת יהודית צור.
- 13 6. ביום 3.6.2009 הגישה העותרת בקשה חדשה לאיחוד משפחות עם העותר. לבקשה צורף, בין
- 14 היתר, טופס קורות חיים על-שם העותר, בו צוין כי הלה הינו מנהל ברשות המים באזור ועובד
- 15 בה משנת 2005. משלא התקבלה החלטה בבקשה, שלחו העותרים למשיב מספר מכתבי
- 16 תזכורת. ביום 17.12.09, הודיע המשיב לעותרים כי טרם התקבלה החלטה בבקשה.
- 17 7. ביום 4.1.2010 הגישו העותרים השגה לוועדת ההשגה לזרים – מרחב ירושלים, בשל אי מתן
- 18 מענה לבקשתם (השגה 4/10). כן ביקשו סעד זמני "שלא להרחיק את המשיג [העותר] ...
- 19 מישראל עד ל-30 יום ממועד קבלת החלטה סופית בהשגה זו". משלא התקבלה תגובת המשיב
- 20 לבקשה, הורתה יו"ר הוועדה ביום 24.1.2010 שלא להרחיק את העותר מישראל עד למתן
- 21 החלטה אחרת.
- 22 8. כתשובתו להשגה טען המשיב כי לצורך המשך הטיפול בבקשה לאיחוד משפחות, על העותרים
- 23 להשלים פרטים בטופס קורות החיים שצורף לה, וביקש עקב כך להורות על מחיקת ההשגה.
- 24 העותרים התנגדו למחיקת ההשגה. יו"ר הוועדה קבעה כי ההשגה תישאר תלויה ועומדת עד
- 25 למתן הכרעה בבקשת האחמ"ש גופה.
- 26 9. ביום 30.12.2010, העבירו גורמי הביטחון את עמדתם לפיה הם ממליצים להתנגד לבקשה
- 27 מטעמים ביטחוניים, היות וברשותם מצוי מידע המצביע על קשר בין העותר לפעילי המאס.

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 38885-05-14

לפני: כב' השופט דוד חשין, נשיא

03 אוגוסט 2015

- 1 בעקבות זאת, פנה המשיב (כיום 7.2.11) לב"כ העותרים והודיע לה כי בעקבות המידע
- 2 הביטחוני נשקלת האפשרות לסרב לבקשת איחוד המשפחות, וכי באפשרותה להגיב לאמור
- 3 בתוך 30 ימים.
- 4 10. כיום 7.2.2011 ביקש המשיב, פעם נוספת, להורות על מחיקת ההשגה, נוכח מתן האפשרות
- 5 לעותרים לקיים שימוע בכתב עוכר למתן ההחלטה הסופית בעניינם. ביום 7.4.11, חרף
- 6 התנגדות העותרים, הוחלט להורות על מחיקת ההשגה. בהחלטת המחיקה נכתב כי לעותרים
- 7 ייערך שימוע כאמור לעיל. כן נקבע כי הסעד הזמני יוותר על כנו במשך 45 ימים ממועד החלטת
- 8 המשיב שתינתן לאחר השימוע.
- 9 11. בעקבות מחיקת ההשגה, הגישו העותרים למשיב (ביום 20.4.2011) את טיעוניהם בכתב,
- 10 במסגרתם ביקשו להורות על הסרת המניעה הביטחונית נגד העותר. חרף מספר פניות תזכורת
- 11 שנשלחו למשיב, לא התקבלה הכרעה בבקשה.
- 12 12. כיום 18.1.2012 הגישו העותרים השגה נוספת (השגה 73/12), בה נכתב כי היא מוגשת "כנגד
- 13 אי מענה המשיב לבקשת המשיגים וכנגד הכוונה עצמה לסרב לבקשה, והסירוב הצפוי". כן
- 14 ביקשו להורות למשיב שלא להרחיק את העותר מישראל, וזאת עד לאחר הכרעה בהשגה.
- 15 בהשגה התייחסו העותרים למידע הביטחוני נגד העותר ודחו אותו מכל וכל. עוד ציינו כי
- 16 "המשיג עובד ברשות המים באזור, אשר הינה גוף עצמאי בתוך הרשות הפלסטינית ... עם
- 17 זאת, עבודתו של מרשי איננה פוליטית. הוא לא כפוף בשום דרך לחמאס או לכל ארגון פוליטי
- 18 אחר בשטחים. בעבודתו הוא אחראי על פעולתן הטכנית של רשתות המים שבגדה ואין לו כל
- 19 קשר להחלטות או לדיונים פוליטיים" (פסקאות 37-38 להשגת העותרים, אשר צורפה כע/28).
- 20 משלא התקבלה תגובת המשיב לסעד הזמני, החליטה יו"ר ועדת ההשגה (ביום 5.2.12) להורות
- 21 על אי הרחקת העותר מישראל עד למתן החלטה אחרת.
- 22 13. כיום 6.8.2012, לאחר הגשת ההשגה, השתנתה עמדת גורמי הביטחון, עת מסרו כי "אין
- 23 הערות" לבקשת העותרים. הווי אומר, לא קיימת מניעה ביטחונית נגד העותר.
- 24 14. חרף החלטתה האמורה של יו"ר ועדת ההשגה, התמיד המשיב באי תגובתו, עד שביום
- 25 21.8.2012 הגיש בקשה להורות על מחיקת ההשגה. בבקשה נכתב: "לאחר עיון בהשגה הוחלט
- 26 לזמן את המשיגים לשימוע בהתאם לנהלי המשיב ... בנסיבות אלה, התייתר הצורך בהכרעה

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 38885-05-14

לפני: כבי' השופט רודר חשין, נשיא

03 אוגוסט 2015

- 1 **בהשגה...** העותרים התנגדו למחיקת ההשגה, וביקשו כי זו תיוותר תלויה ועומדת עד לאחר
2 עריכת השימוע, ומתן החלטה בבקשה גופה. בשלב זה ההשגה לא נמחקה.
- 3 15. ביום 18.10.2012 נערך לעותר שימוע, במסגרתו ציין כי הוא מועסק ברשות הפלסטינית משנת
4 2001, כאשר עד לשנת 2003 עסק בהכנת סטטיסטיקות לרשות הפלסטינית. לאחר מכן הועסק
5 כעובד זמני ברשות המים, ובשנת 2005 הפך לעובד קבוע כמנהל במנהלת התכנון של רשות
6 המים ברשות הפלסטינית. העותר מסר כי כפופה לו עובדת אחת, הוא עצמו כפוף לשני מנהלים,
7 וכיום הוא עובד ישירות מול שר רשות המים הפלסטינית, ד"ר שאדא אלעטילה. השניים
8 מקיימים פגישות עבודה אחת לחודשיים, בהן נוכחים עוד כ- 20 משתתפים, ובנוסף מנהלים
9 ביניהם תכתובות מקצועיות.
- 10 16. ביום 21.7.2013, החליטה ראש דסק צפון ברשות האוכלוסין וההגירה, גבי' הדס דריקס (להלן
11 – **ראש הדסק**), לדחות את בקשת העותרים לאיחוד משפחות, בנימוק של "ניגוד אינטרסים",
12 על רקע התפקיד אותו ממלא העותר ברשות הפלסטינית. בעקבות החלטה זו, ביקש המשיב
13 (ביום 29.7.2013) להורות על מחיקת ההשגה, נוכח העובדה כי בקשת העותרים הוכרעה.
14 העותרים הגישו (ביום 6.10.2013) את תגובתם לבקשה, במסגרתה התנגדו, אף הפעם, למחיקת
15 ההשגה, וביקשו כי הוועדה תדון בה לגופו של עניין. משלא ניתנה הכרעה בהשגה, פנו
16 העותרים (ביום 7.4.2014) לוועדה בבקשה כי תכריע בה.
- 17 17. ביום 1.5.2014 נמחקה ההשגה. בהחלטה נכתב, בין היתר, כי "**אין ספק שהוועדה נכשלה**
18 **בהוצאתה לפועל של יעילות דיונית. אינני מבקש למצוא אשמים, שכן כל האחריות היא אך**
19 **ורק על הוועדה, אך אני מצר על כך שהמשיגים הכשילו את הוועדה בזרישתם ליתן להשגה**
20 **נפת ורוח חיים שאין לה מלידתה"** (סעיף 5 להחלטה). עוד נכתב כי הגם שהעותרים מתנגדים
21 למחיקת ההשגה, הרי שההליך הנכון הוא "**קודם החלטה של המשיב, ולאחריו השגה בפני**
22 **הוועדה. המשיב הודיע בחודש אוגוסט 2012 על כי מבקש לקיים הליך שימוע למשיג, בטרם**
23 **יכריע בעניינם במהלך חודש ספטמבר 2012. עוד הוסיף המשיב – יבנטיבות אלה התייחד**
24 **הצורך בהכרעה. מה משמעות דברים אלה? בעברית פשוטה, טרם ניתנה הכרעה המשיב**
25 **בבקשה, איך תינתן הכרעה ועדת ההשגה בעניין שעוד לא נולד, בעניין שאין לגביו הכרעה?**
26 **התשובה ברורה לכל ובהרגשה למשיגים..."** (סעיף 4 להחלטה).

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 38885-05-14

לפני: כב' השופט רודר חשין, נשיא

03 אוגוסט 2015

- 1 יוער כי, ככל הנראה, נפלה טעות אצל יו"ר ועדת ההשגה, שכן כעולה מהרקע העובדתי שפורט
2 לעיל, בקשת איחוד המשפחות שהגישו העותרים סורכה לגופה עוד ביום 21.7.2013 על-ידי
3 ראש הדסק.
- 4 18. בעקבות החלטה זו הוגשה העתירה שבפניי, בגדרה מבקשים העותרים להורות למשיב לאשר
5 את בקשתם לאיחוד משפחות, באופן שלעותר יינתן היתר שהייה בישראל.

6

7

השתלשלות העניינים לאחר הגשת העתירה

- 8 19. לאחר הגשת העתירה הגיש המשיב, ביום 26.8.2014, "תגובה" בה ציין כי בהתאם לנוהל
9 הערות גורמים בבקשה לאיחוד משפחות (מספר 5.2.0015) (להלן – **נוהל הערות גורמים**),
10 הגורם הרלוונטי למתן החלטה בשאלת ניגוד אינטרסים הוא מנכ"ל רשות האוכלוסין וההגירה
11 (להלן – **המנכ"ל**), וכי החלטה כאמור תינתן בתוך שבוע ימים. עוד הוסיף המשיב כי לנוכח
12 האמור "העתירה שבנדון התייתרה, ואולם המשיב לא יתנגד כי בשלב מקדמי זה תיוותר
13 העתירה על כנה ועד למתן החלטה כאמור". לאחר מכן, ביום 29.9.14, ניתנה החלטת המנכ"ל,
14 הדוחה את בקשת איחוד המשפחות שהגישו העותרים, מאותם טעמים שפורטו בהחלטת ראש
15 הדסק.

- 16 בעקבות זאת הגיש המשיב בקשה להורות על מחיקת העתירה, מן הטעם כי על ההחלטה, כך
17 המשיב, יש לערור בפני בית הדין לעררים. ביום 1.10.14 התקיים דיון בפניי. כתום הדיון קבעתי
18 כי חרף החלטתי (מיום 14.5.22) לא הוגש בתיק כתב תשובה מטעם המשיב, כי אם "תגובה"
19 בלבד. בנסיבות אלה קבעתי שאין להיזקק לטענות המשיב הנוגעות למחיקת העתירה, אלא יש
20 להורות לו להגיש כתב תשובה, בצירוף תצהיר לאימות העובדות. עקב התנהלות דינויות זו של
21 המשיב אף חייבתי אותו בהוצאות.

22

23

טענות הצדדים

- 24 20. העותרים טוענים, כי הן זכותם החוקתית לחיי משפחה והן עקרון טובת הילד "נורמטים על ידי
25 המשיב אשר פועל באופן מתעמר ומזלזל" בחייהם (סעיף 8 לכתב העתירה). הימשכות

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 38885-05-14

לפני: כבי השופט רודר חשין, נשיא

03 אוגוסט 2015

- 1 ההליכים לאורך שנים ארוכות, והסירוב להסדיר את מעמדו של העותר, משבית כל היבט
- 2 נורמטיבי של הי המשפחה. פגיעה בזכויות אלה, כך העותרים, צריכה להיעשות רק מטעמים
- 3 כבדי משקל, המסתמכים על תשתית ראייתית מוצקה.
- 4 21. העותרים ממשיכים וטוענים, כי החלטת המשיב אינה מידתית. ראשית, לא ברור כיצד האיסור
- 5 על העותר לשהות בישראל, שעה שאין נגדו כל מניעה ביטחונית, משרת התכלית של שמירה
- 6 על ביטחון המדינה ושלום הציבור, או את התכלית שבמניעת ניגוד אינטרסים. בהקשר זה נטען
- 7 כי לעבודת העותר ברשות הפלסטינית אין כל אופי פוליטי, אלא מדובר בעבודה טכנית של
- 8 התקנת רשתות מים. זאת ועוד, בשנים האחרונות שוהה העותר בישראל מכוח סעדים זמניים
- 9 שניתנו מעת לעת. משכך, אין זה ברור מדוע אישור בקשת איחוד המשפחות, במסגרתה לעותר
- 10 יינתן היתר שהייה צבאי מותנה ומתחדש, יביא לקידום התכלית של מניעת ניגוד העניינים.
- 11 שנית, סירובו של המשיב לאשר את בקשת איחוד המשפחות מהווה בחירה באמצעי הקשה
- 12 ביותר, זאת מבלי לבחון את האפשרות של השגת התכלית באמצעי שפגיעתו פחותה. שלישית,
- 13 אין כל יחס ראוי בין מהות הפגיעה בעותר ובמשפחתו לבין התועלת שתצמח מסירוב הבקשה.
- 14 22. העותרים ממשיכים וטוענים, כי לאחר הסרת ההתנגדות על-ידי גורמי הביטחון חששו של
- 15 המשיב הפך "ערטילאי ולא קונקרטי", וכי המשיב לא פירט מה עלולות להיות תוצאות החשש
- 16 לניגוד אינטרסים. הדברים אמורים במיוחד מקום בו אין כל התנגדות מצד גורמי הביטחון
- 17 לבקשה, וכי ממילא כל שיינתן לעותר, ככל שהבקשה תאושר, הוא היתר מת"ק.
- 18 23. לשיטת העותרים, הגם שהעותר מועסק ברשות המים של הרשות הפלסטינית, הרי שתפקידו
- 19 אינו פוליטי כי טכני במהותו. פגישותיו של העותר עם השר הממונה מהרשות הפלסטינית "הינן
- 20 מעטות, רבות משתתפים ונוגעות לדיווח שוטף על עבודתו במסגרת רשות המים ולא בקביעת
- 21 מדיניות כלשהי או כל היבט אחר החורג מהתקנה ותחזוק טכני של רשתות המים" (סעיף 74
- 22 לכתב העתירה). העותרים טוענים בהקשר זה כי אין די באמירות מעורפלות כגון "ניגוד
- 23 אינטרסים" כדי לשמוט את הקרקע מתחת לחייהם של העותרים אשר מנהלים את מרכז חייהם
- 24 בירושלים מזה למעלה מעשור.
- 25 24. העותרים מוסיפים וטוענים להתמשכות הדיונים ולסחבת מצד המשיב. בהקשר זה, מלינים
- 26 העותרים גם על כך שיו"ר ועדת ההשגה לא הכריע בעניינם במשך תקופה ארוכה, אלא החזירם

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 38885-05-14

לפני: כבי השופט דוד השין, נשיא

03 אוגוסט 2015

- 1 שוב ושוב לקבלת הכרעה מהמשיב, ללא קביעת סד זמנים להכרעה, ולבסוף מחק את ההשגה
2 חרף התנגדותם.
- 3 25. המשיב טוען, מנגד, כי דין העתירה להידחות על הסף מחמת חוסר סמכות עניינית. נטען, כי
4 הביקורת השיפוטית על ההחלטה מושא עתירה זו היא בסמכות בית הדין לעררים בהתאם לחוק
5 הכניסה לישראל (תיקון מס' 22) תשע"א-2011 (להלן – תיקון 22). עם כניסת תיקון 22 לתוקף,
6 תוקן פרט 12 לתוספת הראשונה לחוק בתי המשפט לעניינים מנהליים, תש"ס-2000, ונקבע בו
7 כי החלטות שהתקבלו לפי חוק הכניסה לישראל התשי"ב-1952, וחוקים אחרים המנויים
8 בתוספת, יידונו בבית הדין לעררים, ולא בבית המשפט לעניינים מנהליים.
- 9 26. המשיב טוען כי בענייננו, יש להתעלם מהחלטת ראש הדסק אשר ניתנה בחוסר סמכות.
10 לשיטתו, הגורם המוסמך ליתן את ההחלטה בעניין העותרים הוא מנכ"ל רשות ההגירה (להלן
11 – המנכ"ל), לפי סעיף 3.1.3 לנוהל הערות גורמים, במקרה של המלצה שלילית של גורמי
12 הביטחון בגין ניגוד אינטרסים, שניתנה על בסיס מידע מודיעיני, תועבר ההכרעה למנכ"ל
13 הרשות. המשיב טוען כי הגם שאין ביסוד החלטת המנכ"ל עמדה מודיעינית של גורמי
14 הביטחון, אין בכך כדי ללמד כי הסמכות לסרב לבקשת איחוד המשפחות היא של ראש הדסק.
15 זאת שכן מדובר בהחלטה שאינה שכיחה, והמשיב סבור כי ראוי שתקבל על-ידי הגורם הבכיר
16 ביותר. כן נטען כי יש לאפשר למשיב שיקול דעת רחב בהגדרת בעלי התפקידים המוסמכים.
- 17 27. המשיב ממשיך וטוען, כי דין העתירה להידחות גם לגופה, שעה שלא נפל כל פגם בהחלטת
18 המשיב המצדיק התערבות שיפוטית. המשיב טוען, כי העותר עובר ישירות מול "שר רשות
19 המים הפלסטינית", דבר המלמד על כך כי הוא נושא משרה בכירה ברשות הפלסטינית. המשיב
20 סבור כי העותר חב חובת נאמנות כלפי הרשות הפלסטינית, אשר בינה לבין מדינת ישראל קיים
21 קונפליקט בסיסי, ומשכך הוא מצוי במצב של ניגוד אינטרסים. ברור אם כן, כך המשיב, כי
22 הענקת מעמד בישראל לעותר עלולה לפגוע באינטרסים חשובים וחיוניים של המדינה. עמדה
23 זו מתחזקת נוכח העובדה כי בעבר הוחלט לסרב לבקשה לאיחוד משפחות נוכח נימוקים
24 ביטחוניים, הגם שאלה לא היו קשורים לעבודתו של העותר. זאת ועוד, מדברי העותר עצמו
25 וממסמכים שהגיש עולה כי הוא נושא בתפקיד ברשות המים הפלסטינית מזה כעשור.
- 26 28. כן נטען, כי אל מול בקשה לאיחוד משפחות ולקבלת היתר שהייה בישראל, עומדת זכותה של
27 המדינה לביטחונה ולביטחון תושביה, וכי נישואין לבן זוג ישראלי אינם מזכים באופן אוטומטי

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 38885-05-14

לפני: כב' השופט דוד חשין, נשיא

03 אוגוסט 2015

- 1 במעמד קבע לבן או לבת הזוג. לטענת המשיב, מחובתו שלא להעניק רישיון ישיבה בישראל,
2 כאשר הוא סבור כי הענקת הרישיון תומנת בחובה סכנה לשלום הציבור, לשלום המדינה או
3 לפגיעה בריבונותה או באינטרסים חשובים אחרים שלה.
- 4 29. המשיב ממשיך וטוען, כי כעולה מפסיקת בית המשפט העליון, לא נמצא מקום להתערב
5 במדיניות המשיב בכל הקשור ב"ניגוד אינטרסים". בהקשר זה נטען, כי אין צורך להוכיח
6 בפועל את קיומו של ניגוד האינטרסים, ודי בכך שפלוגי נמצא במצב בו "עלול להיות ניגוד
7 עניינים" (סעיף 95 לכתב התשובה). ממילא מדובר בסמכות רחבה הנתונה למשיב, בהתאם
8 לשיקול דעתו.

9

10

דיון והכרעה

- 11 30. קודם שאדון בעתירה לגופה, יש להכריע כשאלה האם החלטתה של ראש הדסק לדחות את
12 בקשת העותרים ניתנה בסמכות אם לאו. כזכור, המשיב סבור כי המנכ"ל הוא המוסמך ליתן
13 החלטות בעניינים המעוררים שאלה של "ניגוד אינטרסים", ואילו העותרים סבורים כי לא כך
14 הוא (בנסיבות הפרטניות של העתירה הנוכחית). במחלוקת זו מקובלת עליי עמדת העותרים.
15 אבאר.

- 16 בסעיף 3.1.3 לנוהל הערות גורמים נאמר כך: **"כאשר הבסיס להמלצה שלילית של הגורמים**
17 **הינו מידע מודיעיני הנוגע לניגוד אינטרסים, תועבר הבקשה להכרעה מנכ"ל רשות האוכלוסין,**
18 **ההגירה ומעברי הגבול"**.

- 19 הנה כי כן, כדי שתהיה למנכ"ל הרשות סמכות בלעדית ליתן החלטה בעניין, צריכים להתקיים
20 שני תנאים מצטברים: האחד, המלצה שלילית של גורמי הביטחון; והשני, ביסוס ההמלצה על
21 מידע מודיעיני הנוגע לניגוד אינטרסים. מקרה זה שבפניי לא עונה על התנאים האמורים,
22 ומשכך לא הייתה כל מניעה כי ראש הדסק תקבל את ההחלטה שקיבלה. המשיב אמנם טען כי
23 יש לכבד את עמדתו בדבר הגורמים המוסמכים לקבל החלטות שונות, וכי מן הראוי כי הגורם
24 הבכיר ביותר יקבל את ההחלטה בעניין של "ניגוד אינטרסים".

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 38885-05-14

לפני: כב' השופט רודר חשין, נשיא

03 אוגוסט 2015

- 1 אין בידי לקבל טענות אלה. על פי נהלי המשיב קיים מסלול מסוים בו יש ללכת. מסלול זה לא
 2 הותווה רק עבור המשיב אלא גם עבור העותרים המבקשים להסתמך עליו, ודאי במקרה זה בו
 3 הייתה השתתפות בלתי סבירה מצד המשיב בטיפול בבקשת העותרים.
- 4 31. אדון עתה בטענת המשיב בדבר חוסר הסמכות העניינית של בית המשפט לדון בעתירה. המשיב
 5 סבור כי ככל שהעותרים מבקשים לחקוף את החלטת המנכ"ל מיום 29.9.14, על הדבר
 6 להיעשות בדרך של הגשת ערר לבית הדין לעררים, בהתאם ל**תיקון 22**. עוד טוען המשיב, כי
 7 אף אם ראוי היה לבחון במסגרת עתירה זו את החלטת ראש הדסק (ולא את החלטת המנכ"ל),
 8 הרי שגם אז היה על העותרים לפנות לבית הדין לעררים. זאת משום שההשגה שהגישו
 9 העותרים לא נבחנה לגופה.
- 10 32. מצאתי כי גם דין טענות אלה להידחות. העובדה כי ההשגה נמחקה מבלי שנערך בה דיון לגופו
 11 של עניין, אין בה כדי לסייע למשיב בטענותיו. סעיף 4(ב) **לצו הכניסה לישראל (תיקון 22)**
 12 **(תחילה והחלה בהדרגה)**, תשע"ד-2014, קובע כי התיקון לא יהול על החלטה של ועדת
 13 ההשגה לזרים אשר מונתה לפי נוהל משרד הפנים. רוצה לומר, מקום בו ועדת ההשגה דנה
 14 בעניין מסוים, תקיפת החלטתה תיעשה בדרך של הגשת עתירה לבית המשפט לעניינים
 15 מנהליים, ולא בהגשת ערר לבית הדין לעררים. בענייננו, העותרים ביקשו כבר בכתב ההשגה
 16 להורות על מתן מענה לבקשת האחמ"ש, וכן להכריע בה לגופה. העובדה כי בסופו של יום לא
 17 נעתרה ועדת ההשגה לסעד השני, והורתה על מחיקת ההשגה תוך השבת העניין למשיב, אינה
 18 מאיינת את סמכותו של בית משפט זה לדון בהחלטת המחיקה.
- 19 מכאן אעבור לדון בעתירה גופה.
- 20 33. הזכות לתושבות קבע ולרישיונות ישיבה בישראל אינה זכות מוקנית, אלא כפופה לשיקול דעתו
 21 של שר הפנים. המדובר בשיקול דעת רחב, אם כי לא מוחלט, בהיותו נתון לביקורתו של בית
 22 המשפט במסגרת עילות הביקורת המינהליות המוכרות (ראו למשל ע"מ 812/13 באוטיסטה
 23 נ' שר הפנים (21.1.2014)). החלטה כזו, ככל החלטה מנהלית, צריכה להימצא במתחם
 24 הסבירות (ראו למשל עת"מ 326/04 אלדאום ואח' נ' שר הפנים ואח' (21.2.2005) (להלן –
 25 עניין אלדאום).
- 26 34. במסגרת כחינת בקשה לאיחוד משפחות, קיימת האפשרות לטרב לה מטעמים של סיכון
 27 בטחוני. סמכות זו נובעת, בין היתר, מהסמכות הכללית שהוענקה לשר הפנים בסעיף 3ד לחוק

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 38885-05-14

לפני: כב' השופט רודר חשין, נשיא

03 אוגוסט 2015

- 1 האזרחות והכניסה לישראל (הוראת שעה) התשס"ג-2003. על-פי הסעיף רשאי שר הפנים
2 לקבוע כי תושב האזור, המבקש היתר לשהייה בישראל, מהווה סיכון ביטחוני:
- 3 רשאי שר הפנים לקבוע כי תושב האזור או המבקש האחר עלולים
4 להוות סיכון ביטחוני למדינת ישראל, בין השאר על סמך חוות דעת
5 מאת גורמי הביטחון המוסמכים ולפיה במדינת מושבו או באזור
6 מגוריו של תושב האזור או המבקש האחר מתבצעת פעילות העלולה
7 לסכן את ביטחון מדינת ישראל או אזרחיה.
- 8 35. בשנים האחרונות, החמירה הפסיקה עם מבקשים שניתנה לגביהם הוות דעת שלילית מטעם
9 גורמי הביטחון, כך שאילו זו הייתה השאלה שבפניי הרי שסביר להניח כי ההכרעה בעתירה זו
10 הייתה שונה. אלא שבעניינינו, המניעה הביטחונית נגד העותר הוסרה זה מכבר, והעתירה
11 מתרכזת בשאלה אחרת – האם בנסיבות העניין עוצמת "ניגוד האינטרסים" המובנית בקרב
12 עובד של הרשות הפלסטינית חזקה דיה כדי להצדיק את דחיית הבקשה.
- 13 36. לא אחת נקבע בפסיקה כי שר הפנים רשאי לדחות בקשה לאיחוד משפחות בישראל מן הטעם
14 של ניגוד אינטרסים (בג"ץ 3373/96 | זעאתרה נ' שר הפנים (16.10.1996) (להלן – עניין
15 זעאתרה); בג"ץ 2898/97 עטיה נ' שר הפנים (3.5.1998) (להלן – עניין עטיה)). אין
16 חולק כי במסגרת שיקול הדעת הרחב של שר הפנים, הוא רשאי להביא במכלול השיקולים גם
17 את עובדת היותו של המבקש עובד של הרשות הפלסטינית, כחלק מעילת "ניגוד אינטרסים"
18 (ראו למשל בג"ץ 1447/07 ראשד נ' משרד הפנים (15.5.2008), וכן עניין אלראזם). בהקשר
19 זה נקבע בבג"ץ 5702/07 סבאג נ' שר הפנים (4.5.2010) (להלן – עניין סבאג):
- 20 נתון זה [עבודתה של העותרת ברשות הפלסטינית בתפקידים שונים]
21 הוא בעל רלוונטיות ומשקל במסגרת שיקוליו של הגורם המוסמך
22 ברונו בבקשה לאיחוד משפחות... ככל שמתברר כי הוא קשור בקשר
23 פעילות מתמשך עם ממסד הפועל באזור, העוין למדינת ישראל,
24 עלול הדבר להעלות חשש לניגוד עניינים, ובנסיבות מסוימות, אף
25 חשש לכיטחון המדינה, שהגורם המוסמך רשאי להביאם בחשבון
26 במסגרת שיקול רעתו הרחב אם להתיר איחוד משפחות במקרה נתון.
- 27 לצד דברים אלה, נקבע בפסיקה כי ככל שהזכות הנפגעת היא בעלת משקל רב יותר, וככל
28 שהפגיעה בה קשה יותר, נדרש כי האינטרס הציבורי הנוגד יהיה בעל עוצמה שדי בה כדי
29 להצדיק את הפגיעה. אם לא כן, עלולה הפגיעה האמורה להיות בלתי מידתית (ראו בג"ץ
30 7444/03 דקה נ' שר הפנים (22.2.2010)). הדברים אמורים גם כאשר השיקול הנוגד את
31 האינטרס הציבורי הוא לגיטימי, שהרי במקרים אלה קמה חובה "כפולה ומכופלת" להעדיף

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 38885-05-14

לפני: כב' השופט דוד חשין, נשיא

03 אוגוסט 2015

- 1 פתרון הפוגע בזכות החוקתית לחיי משפחה בישראל באופן מינימלי, תוך שמירה על יחס ראוי
 2 אל מול תרומתה של הפגיעה למניעת ניגוד האינטרסים (עת"מ 310/07 מוגרבי נ' שר הפנים
 3 (13.12.2007)).
- 4 כידוע, בהינתן המידתיות נעשית באמצעות שלושה מבחני משנה: מבחן הקשר הרציונלי, מבחן
 5 האמצעי שפגיעתו פחותה ומבחן המידתיות במובן הצר (ראו למשל בג"ץ 5239/11 אבנרי נ'
 6 הכנסת (15.4.2015)). בהקשר הספציפי של אישור בקשה לאיחוד משפחות ומתן היתרי מת"ק,
 7 נקבע כי נדרש קשר של התאמה בין שמירה על ביטחון המדינה לבין אי מתן אישור שהייה.
 8 כמו כן, חובת שר הפנים לוודא כי הפעולה שנוקטת תיכנס תחת הגדרת "אמצעי שפגיעתו
 9 פחותה" ותעמוד ביחס ראוי לתועלת הצומחת ממנה לביטחון המדינה ושלום הציבור (בג"ץ
 10 2028/05 אמארה נ' שר הפנים (10.7.2006)). בעניין סבאג נקבע כי בבחינת בקשה להיתר של
 11 מי שמועסק בתפקיד בגוף ציבורי הפועל באזור, ישנה חשיבות לסוג העיסוק ולמאפייניו לצורך
 12 הערכת הסיכון הטמון במתן היתר למבקש, כנגד חשיבות מימושה של הזכות למשפחה, וכי
 13 "בין דחייה מוחלטת של בקשת ההיתר לבין אישורה המלא לצורך איחוד משפחות קיימות
 14 דרגות ביניים אפשריות שניתן לנקוט בהן, לרבות היתרים על בסיס מדורג, במטרה ליישב בין
 15 האינטרסים הנוגדים" (שם בפסקה 13).
- 16 37. ומכאן לענייננו. העותרים נשואים משנת 1989, ולהם חמישה ילדים, הצעיר מביניהם יליד
 17 ירושלים. כבר משנת 2005 ניסה העותר לקבל היתרי מת"ק. אלא שקרבתו המשפחתית לפעיל
 18 חמאס הביאה את גורמי הביטחון להתנגד לבקשה מנימוקים ביטחוניים. רק ביום 6.8.2012
 19 הוסרה המניעה הביטחונית. אולם בכך לא תם מסעם של העותרים, כאשר ביום 21.7.2013,
 20 הוחלט לדחות את הבקשה בעילה של "ניגוד אינטרסים" הנובעת מעבודתו של המשיב ברשות
 21 הפלסטינית. לאחר שבחנתי את טענות הצדדים, הגעתי למסקנה שהחלטת אינה עומדת
 22 במבחן הסבירות ואינה מידתית.
- 23 ראשית, כעולה מהרקע העובדתי שפורט לעיל בהרחבה, המניעה הביטחונית שהייתה קיימת
 24 נגד העותר הוסרה זה מכבר. נתון זה, שאין חולק עליו, מעיד כי למעשה אין כל סכנה ביטחונית
 25 הנשקפת מהעותר. יתר על כן, מהפסיקה ניתן ללמוד כי במקרים אחרים גורמי הביטחון לא
 26 תחמו עצמם לסוגיה הביטחונית בלבד, ומקום בו עלה חשש לניגוד אינטרסים, כללו אף אותו
 27 בהערותיהם (עת"מ (י-ם) 57730-02-13 חמידאת נ' יו"ר ועדת ההשגה לזורים (מרחב ירושלים)
 28 (18.9.2014) (להלן – עניין חמידאת). הנה כי כן, הסרה מוחלטת של התנגדות גורמי הביטחון

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 38885-05-14

לפני: כבי השופט דוד השין, נשיא

03 אוגוסט 2015

- 1 מחלישה את טיעוני המשיב כי קיים בעניינו ניגוד אינטרסים בעוצמה שתצדיק את דחיית
2 הבקשה לאיחוד משפחות במלואה.
- 3 **שנית**, במהלך השנים בהן טופלו בקשות העותרים, שהה העותר בישראל, לרוב מכה צווים
4 זמניים שניתנו בעניינו. במשך כל הזמן הזה, הגם שלמשיב ניתנה הזדמנות לעשות כן (במסגרת
5 ההליכים שהתנהלו בוועדת ההשגה), לא טרח הוא להגיב לבקשת העותרים לצווים זמניים
6 שיאפשרו את המשך שהייתו של העותר בישראל. הדברים מעוררים תמיהה. זאת שכן אילו
7 סבר כי קיימת סכנה ממשית לפגיעה באינטרסים ציבוריים, היה מן הסתם עושה כל אשר לאל
8 ידו לעשות כדי לזרז את ההליך, ולמצער להשיב לבקשות העותרים. ברי כי אין בנתון זה,
9 כשלעצמו, כדי להכריע בסוגיה, אך יש בו כדי להחליש את עוצמת הטענות בדבר ניגוד
10 אינטרסים (ראו עניין **חמידאת**, פסקה 12).
- 11 **שלישית**, אינני סבור כי משרתו של העותר ברשות הפלסטינית היא "בכירה דיה" כדי להצדיק
12 את דחיית הבקשה לאיחוד משפחות, ודאי שאין היא מצדיקה את הבחירה בצד ה"קיצוני" של
13 הסקאלה. פגישה רבת משתתפים עם שר רשות המים של הרשות הפלסטינית, שממלא את מקום
14 מנכ"ל הרשות שעזב, אינה מצביעה, בהכרח, על "בכירותו" ועל יכולת ההשפעה של העותר
15 ברשות הפלסטינית.
- 16 **רביעית**, עניינם של פסקי הדין אליהם הפנה המשיב בכתב תשובתו אינם דומים למקרה שבפניי.
17 כך, למשל, **עניין זעארתה** עסק במבקש אשר עבד במנגנוני הביטחון של הרשות הפלסטינית,
18 ואילו **בעניין עטיה** דובר בתפקיד בכיר יותר בו כיהן המבקש, אשר כיהן כסגן יושב ראש הסהר
19 האדום הפלסטיני ועל תקן מנכ"ל במשרד הבריאות הפלסטיני.
- 20 **חמישית**, ההחלטות שניתנו בעניינו של העותר אינן מתייחסות למכלול השיקולים שיש לשקול
21 בעניין, כפי שפורטו לעיל. הן אינן לוקחות בחשבון את האפשרות שלא לסרב לבקשה באופן
22 מוחלט.
- 23 **שישית**, וכפי שכבר צוין לעיל, משמעות אישור הבקשה לאיחוד משפחות אינה מתן תושבות
24 קבע לעותר, כי אם היתרי שהייה זמניים בלבד. במסגרת זו יוכל המשיב לבדוק מעת לעת את
25 התנהלות העותר, ובכלל זה את השאלה האם הוא מצוי בניגוד אינטרסים. ההסדר האמור
26 מאפשר תוצאה מידתית יותר, אשר תבטיח שמירה על האינטרס הציבורי, מזה, והגנה על זכות
27 היסוד של העותרים לחיי משפחה, מזה.

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 38885-05-14

לפני: כב' השופט דוד חשין, נשיא

03 אוגוסט 2015

1 38. כטרם סיום, מצאתי שיש להעיר על ההתנהלות החריגה בעניינם של העותרים אשר התאפיינה
2 בסחבת שאינה סבירה. העותרים המתונו פעם אחר פעם כדי לקבל את תשובות המשיב לבקשות
3 ולהשגות שהגישו. מצופה היה לפחות כי ועדת ההשגה תבחן את טענות העותרים לגופם, דבר
4 שלא נעשה.

5 39. כללו של דבר: דין העתירה להתקבל באופן שהחלטת המשיב תבוטל ולעותר יינתן היתר שהייה
6 זמני בישראל, וזאת לא יאוחר מיום 2.7.2015.

7 המשיב יישא בהוצאות העותרים בסך 10,000 (עשרת אלפים) ש"ח.

8 המזכירות תמציא ברחיפות את פסק הדין לצדדים באמצעות הפקסימיליה.

9 ניתן היום, א' תמוז תשע"ה, 18 יוני 2015, בהיעדר הצדדים.

10

דוד חשין, נשיא

11

12